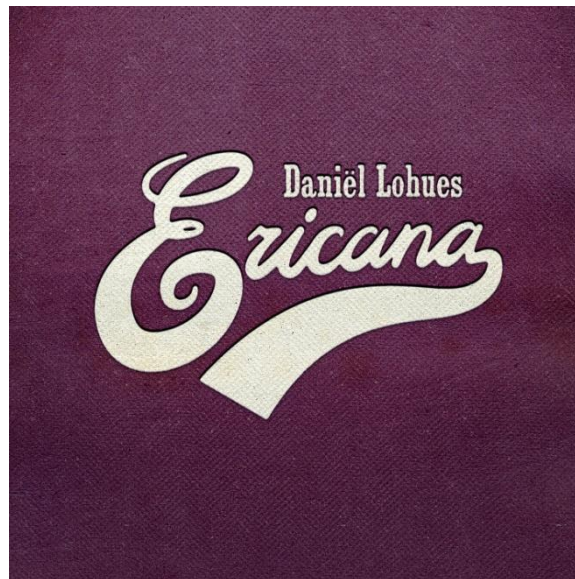

Persbiografie Ericana

Ericana

Erica, 25 januari 2013

Toen we als pubers net begonnen met in bandjes spelen en zo, droomde ik niet van beroemd worden, maar van platen opnemen. Dat leek me het allermooiste. En wat me dan het aller-aller mooiste leek: een plaat opnemen in huis. Dat kwam waarschijnlijk door verhalen over 'Exile on Main street' van de Stones. En 'The Basement tapes' van Dylan en The Band. Met een paar figuren, in je eigen huis een plaat maken. Afgelopen November gingen we dat gewoon doen. Met mijn vrienden, waar ik twee jaar geleden 'Hout Moet' en vorig jaar 'Gunder' mee opnam zijn we bij mij thuis gaan opnemen. Guus 'Staaf' Strijbosch op de contrabas. Bernard Gepken op gitaar, banjo en mandoline. Bart Wagemakers deed de techniek, en indien gewenst de drums. Ik speelde gitaar, mandoline en piano en zong. Het hele huis stond vol oude Gibsons, Martins en Fenders, mooie vintage microfoons, een vleugel, een drumstel en op schragen en wat planken, de

opnamespullen. De kachel brandde. Op het fornuis pruttelde zelfgemaakte comfortfood.

Tot diep in de nacht, ver van de waan van de dag, speelden we een selectie uit de nieuwe nummers die ik had geschreven. Microfoons er voor en daar gingen we. Aan de zelfde keukentafel als waar ze geschreven waren. Qua arrangementen is het af en toe een eerbetoon aan de vele muzikale voorbeelden die hier regelmatig uit de luidsprekers knallen. Het ging zo fijn en gemoedelijk. We hadden de grootste lol. De avond dat Obama voor de tweede keer de verkiezingen won, zullen we alle vier nooit meer vergeten. We hadden tot de kleine uurtjes te gek zitten opnemen. We hadden fijn getafeld en besloten toen, ter ere van onze opnames en de overwinning van Obama, achter op het erf wat vuurpijlen af te steken. Dromen kwamen uit.

Het is voor ons wederom een onvergetelijk avontuur geworden.

Een plaat is een momentopname. Met ingehouden trots deel ik graag deze veertien stukjes stilgezette tijd met u.

Vriendelijke grtn,

Daniël Lohues.